

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa J. J.
przeciwko M. E. i Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 grudnia 2012 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie trzecim wyroku
Sądu Apelacyjnego
z dnia 8 grudnia 2010 r.,

- 1. oddala zażalenie;**
- 2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego radcy prawnemu A. M. kwotę 300 (trzysta) zł powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 8 grudnia 2010 r. zasądono od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej SP kwotę 2700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W ostatnim fragmencie uzasadnienia tego Sądu bliżej umotywowano to rozstrzygnięcie (s. 11-12 uzasadnienia).

W zażaleniu powoda na rozstrzygnięcie o kosztach procesu podnoszono zarzut naruszenia art. 102 k.p.c. Skarżący twierdził, że w rozpoznawanej sprawie istniały podstawy do zastosowania tego przepisu ze względu na sytuację majątkową i osobistą powoda (odbywania kary pozbawienia wolności).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ukształtowało się stanowisko, że ocena, czy zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony w rozumieniu art. 102 k.p.c., ma charakter dyskrecjonalny, oparty na swobodnym uznaniu, kształtowanym własnym przekonaniem oraz oceną okoliczności rozpoznawanej sprawy. W związku z tym ocena taka może być podważana przez sąd wyższej instancji tylko wówczas gdy jest rażąco nieusprawiedliwiona (zob. ostatnio postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2012 r., III CZ 25/12, OSNC 2012, z. 7-8, poz. 98).

W rozpoznawanej sprawie nie wystąpiła sytuacja uzasadniająca odstępianie od ogólnej reguły przewidzianej w art. 98 k.p.c. Wytaczając powództwo, powód powinien się liczyć także z jego negatywnym dla niego wynikiem. To samo dotyczy inicjowania postępowania apelacyjnego. Sąd Apelacyjny trafnie zauważył, że sytuacja wyjątkowa w rozumieniu art. 102 k.p.c. może zachodzić wówczas, gdy pomimo oddalenia powództwa, strona miała prawo pozostawać w usprawiedliwionym okolicznościami przekonaniu o trafności swoich roszczeń i konieczności dochodzenia ich przed sądem. Należy jeszcze stwierdzić, że ocena Sądu, czy występują powody uzasadniające zastosowanie art. 102 k.p.c., dokonywane jest niezależnie od przyznanego stronie zwolnienia od kosztów sądowych (zob. cyt. postanowienie oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2010 r., II CZ 88/09, nie publ.).

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ k.p.c.). O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c., 108 § 1 k.p.c. i §§ 3, 6, 12, 16 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).